

[Ole Bjørn Kraft.]

bringer af Ofre paa en lang Række Altre, baade gode og daarlige Altre, baade paa Arbejdets og Nydelsens Alter, uden at Landets økonomiske Bærekraft lider det ringeste derved, skulde det dog være ganske usandsynligt, at dette Folk ikke skulde være i Stand til at bære en Udgift til Fædrelandets Forsvar, til Opbygningen af et tilstrækkeligt Værn af en Karakter som den, der her er Tale om.

I Virkeligheden er denne Paastand om, at det danske Folk ikke vil og ikke kan bære den økonomiske Byrde, der her er Tale om, en Haan mod det danske Folk, en ganske ubegribelig og uforsvarlig Paastand om, at der i dette Folk ikke skulde være en tilsvarende Vilje til at værne sin Selvbestemmelsesret og Frihed med de samme Ofre, som andre smaa Nationer bringer. Hvis vi tænker særlig paa den danske Arbejder, kan jeg ikke tro, at et Synspunkt som dette — jeg haaber det under alle Omstændigheder ikke — nogen Sinde vil synke til Bunds i hans Sind. Han har gennem vor politiske Historie, gennem Socialdemokratiets egen politiske Historie, vist en meget levende Forstaaelse af, at skal Resultater naas, maa der bringes Ofre derfor, og han har i Opbygningen af sine Organisationer, i Skabelsen af den sociale Sikkerhed for sit Liv og sin Families Fremtid bragt og bringer hver Dag store økonomiske Ofre, som vil være et Eksempel for andre Klasser i vort Folk med Hensyn til, hvilke Ofre man kunde forlange af dem. Ingen skal komme og fortælle mig, at en dansk Arbejder, som finder det rimeligt til sine Organisationer og sin sociale Sikring at anvende Beløb paa allermindst 12 Kr. om Maanedene, og i mange Tilfælde meget mere, vil afvise det som aldeles usandsynligt og urimeligt, at dette Lands Indbyggere gennemsnitligt skal anvende et Beløb paa 16 Kr. om Aaret til Sikringen af den demokratiske Frihed i det Land, som han erkender er sit, som Regeringen roser sig af at have bragt i Orden, og som de hævder vel er et Forsvar værd.

Nej, denne Talen om, at vi vil paalægge Byrder, der er urimelige, er en agitatorisk Paastand. Den kan ikke sagligt forsvares. det er ikke muligt at fremføre virkelige Argumenter derfor, den er kun tilvejebragt som Argument mod at gaa ind i en virkelig Forhandling. Det skal være et Skjul for den Kendsgerning, at Regeringen i Dag ikke er politisk i Stand til at forhandle.

Lad mig dertil føje, at man i øvrigt ikke kan nøjes med en Opstilling af de nøgne enkelte Tal. Hvis man undersøger den

Virkning, som en Gennemførelse af vort Forslag vilde faa paa Arbejdsløsheden, vil man komme til den Erkendelse, at en Lettelse i Arbejdsløsheden paa en ca. 7 000 Mand vil være det mindste, det vil medføre. Og hvis man beregner, hvad det vil betyde for Samfundet i Retning af Lettelse i Statsudgifterne, hvad det vil betyde i Henseende til Forøgelse af Produktionen, mere Om sætning og alt, hvad nævnes kan, i øvrigt ogsaa af den Skatteevne, som de beskæftigede Arbejdere kommer i Besiddelse af, er det ikke for meget sagt, at mellem 6 til 10 Mill. Kr.'s Lettelse dermed vil indtræde i Samfundets Byrder. Naar alt dette er uangribeligt, saa maa Regeringen finde en anden Forklaring paa, at den ikke har villet forhandle med Oppositionen, end den, at det økonomiske Grundlag laa saa langt borte, for dens hidtidige Begrundelse holder ikke Stik. Enhver, der tænker enkelt, aabent og sagligt paa Spørgsmaalet, maa give os Ret i den Betragtning, jeg her har fremført.

Nu vil Regeringen gennemføre sine Lovforslag, den har Magt dertil, og den faar Ansvar for det. Men som jeg har sagt: Kravet om en Nyordning vil leve. Det er min Tro, at den haarde Nødvendighed, Folkets nationale Livsvilje, Kærligheden til Selvbestemmelsesretten vil drive dette Krav fremefter og vil føre til en ny Afgørelse. Den Ordning, som nu gennemføres, er ikke og kan ikke være noget blivende, den kan ikke faa noget langt Liv, fordi den er irrationel, utilstrækkelig og uforsvarlig. Konservatismen rejser allerede i Dag Kravet om en Revision. Vi vil nu som før være villige til at drøfte Sagen med andre, vi ønsker en fælles Løsning, vi ønsker Folket samlet bag den, men det maa være en Løsning, som ikke blot erkender Opgaverne, men bestræber sig for at løse dem.

Westermann: I Tilslutning til, hvad min Partifælle det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har fremført, vil jeg gerne fremkomme med nogle Bemærkninger vedrørende Søværnsforslaget. I det store og hele kan jeg henvise til mine Udtalelser ved første Behandling af denne Sag den 11. Februar, idet det formentlig ikke har noget Formaal at komme med en Gentagelse af alle de Mangler ved Søværnsforslaget, som jeg dengang paapegede, Mangler, som er af meget betydeligt Omfang, Mangler, som har været drøftet i Udvalget, men — desværre kan jeg sige — uden at det har givet noget Resultat.

Jeg havde haabet, men jeg vil ikke